

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 8CoCsp/2/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4122208622
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 02. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lenka Konštiaková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2024:4122208622.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Lenky Konštiakovej a členov senátu JUDr. Vladimíra Novotného a JUDr. Adriany Kálmánovej, PhD., v právnej veci žalobcu: BENCONT INVESTMENTS, s.r.o. so sídlom Bratislava, Vajnorská 100/A, IČO: 36 432 105, právne zastúpený: KOVAL & spol., advokátska kancelária, s.r.o., so sídlom Banská Bystrica, Komenského 3, IČO: 36 648 892, proti žalovanej: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XXX, právne zastúpená: JUDr. Peter Vachan, advokát s.r.o., so sídlom Žilina, Pavla Mudroňa 1191/5, IČO: 47 445 092, o zaplatenie sumy vo výške 2.463,07 eura s príslušenstvom, o späťvzatie žaloby po rozhodnutí rozsudkom Okresného súdu Nitra č. k. 17Csp/146/2022-242 zo dňa 10. októbra 2023, v celom rozsahu, takto

rozhodol:

Odvolací súd pri púšť a späťvzatie žaloby, rozsudok Okresného súdu Nitra č. k. 17Csp/146/2022-242 zo dňa 10. októbra 2023 z r u š u j e v celom rozsahu a konanie z a s t a v u j e .

Žalovanej p r i z n á v a proti žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, o výške ktorého nároku rozhodne po právoplatnosti tohto rozhodnutia súd prvej inštancie.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Nitra zhora uvedeným rozsudkom uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 2.463,07 eura spolu s 5 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 2.405,73 eura od 03.08.2021 až do zaplatenia. Taktiež mu priznal voči žalovanej náhradu trov konania v rozsahu 100 % s tým, že o výške trov rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti napadnutého rozhodnutia. Svoje rozhodnutie právne odôvodnil s poukazom na § 150 ods. 1, § 151 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), § 517 ods. 1, 2, § 524 ods. 1, § 559 ods. 1, 2, § 657, § 658 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len „Občiansky zákonník“), § 3 ods. 1 nariadenia vlády č. 87/1995 Zb.

2. V odôvodnení súd prvej inštancie poukázal na to, že žalobca si žalobný nárok uplatnil na tom skutkovom základe, že žalovaná uzavrela s právnym predchodcom žalobcu (spoločnosťou Zinc Euro, a.s. /ďalej aj ako „právny predchodca žalobcu“) rámcovú zmluvu, predmetom ktorej bol záväzok právneho predchodcu žalobcu vyhľadávať pre investora/investorov jednotlivých dlžníkov a obstaráť v mene a na účet investora uzatvorenie zmluvy o pôžičke s dlžníkom. Súčasťou tejto zmluvy podľa čl. 8 bolo aj splnomocnenie žalovanej pre právneho predchodcu žalobcu, aby v jej mene a na jej účet uzatvoril zmluvu/zmluvy o pôžičke s investorom/investormi, a to podľa záväzného pokynu žalovanej - záväznej žiadosti o pôžičku. Súd prvej inštancie po posúdení podstatných skutkových tvrdení, právnych argumentov a po oboznámení sa s jednotlivými listinnými dôkazmi vyhodnotil, že v konaní nebolo sporné a bolo aj preukázané, že investori ako veritelia zastúpení spoločnosťou Zinc Euro, a.s., uzatvorili so žalovanou ako dlžníkom 13 zmlúv o pôžičkách podľa § 657 Občianskeho zákonníka, na základe čoho bolo žalovanej poskytnutých 3.000 eur, čo zo strany žalobcu bolo preukázané záväznou žiadosťou o pôžičku zo dňa 18.11.2019, z ktorej bolo následne zistené, že žalovaná mala predmetnú sumu splácať v 48 mesačných splátkach vo výške 113,34 eura, a to vždy k 22. dňu v mesiaci. Vyhodnotil, že v konaní

bolo preukázané, že zmluvy o pôžičke uzatvárali investori ako fyzické osoby a pri ich uzatváraní a plnení z nich nekonali v rámci svojej podnikateľskej činnosti. Z uvedeného dôvodu nepovažoval tieto zmluvy o pôžičkách za spotrebiteľské zmluvy, na ktoré by sa vzťahovali ustanovenia § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka. Tiež uviedol, že v konaní nebolo sporné a aj bolo preukázané, že veritelia si svoje zákonné a aj zmluvné povinnosti splnili a poskytli žalovanej pôžičku v celkovej výške 3.000 eur, ale žalovaná si nespĺnila svoje povinnosti, pretože sa s platením splátok úveru dostala do omeškania, na čo veritelia pôžičku zosplatnili a vyzvali žalovanú listom zo dňa 02.08.2021 na vrátenie nesplatennej pôžičky vo výške 2.647,21 eura, ktorá pozostávala z istiny vo výške 2.405,73 eura a úroku 57,34 eura. Súd prvej inštancie mal za to, že žaloba podaná žalobcom je v celom rozsahu dôvodná, žalobcom uplatnený nárok bol v celom rozsahu zo strany žalobcu riadne preukázaný, veritelia následne postúpili svoju pohľadávku podľa § 524 ods. 1 Občianskeho zákonníka na spoločnosť žalobcu, čo bolo žalovanej oznamované podľa § 526 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Zároveň dal do pozornosti, že v konaní sa nepreukázala ani spornosť dlžných zmluvných úrokov vo výške 57,34 eura a ani úroku z omeškania vo výške 5% ročne z dlžnej sumy 2.405,73 eura počnúc od 03.08.2021 až do zaplatenia.

3. O nároku na náhradu trov konania rozhodol postupujúci podľa § 255 ods. 1, § 262 ods. 1, 2 CSP tak, že úspešnému žalobcovi priznal voči žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

4. Rozsudok súdu prvej inštancie včas podaným odvolaním napadla žalovaná, navrhujúc zmenu napadnutého rozsudku odvolacím súdom tak, že odvolací súd nárok žalobcu zamietne v celom rozsahu. V podanom odvolaní poukazovala na odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 psím. b), f) a h) CSP. Za porušenie práva na spravodlivý proces považovala skutočnosť, že konajúci súd sa vôbec nevyjadril k jej prostriedkom procesnej obrany, ktoré uviedla vo svojom poslednom podaní označenom ako oznámenie o neúčasti na pojednávaní spolu s vyjadrením, v ktorom uviedla, že rámcová zmluva - dlžník a samotné zmluvy o pôžičke sú neplatné s poukazom na ustanovenie § 22 ods. 2 Občianskeho zákonníka a z toho dôvodu nemohlo dôjsť k platnému postúpeniu pohľadávky. Tiež mala za to, že nesprávne skutkové zistenia, ktoré vyústili do nesprávneho právneho posúdenia, spočívali v tom, že konajúci súd mal preukázané platné uzatvorené zmluvy o pôžičke resp., že boli splnené podmienky pre platné postúpenie pohľadávky. Namietla, že súd prvej inštancie sa nezaoberal jej námietkou o nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu. Poukázala na uznesenie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 20CoCsp/37/2021, ktorý prejednával obdobnú vec. Mala za to, že medzi záujmami Zinc Euro, a.s. ako zástupcu a záujmami dlžníka ako zastúpeného je rozpor, ktorý podľa § 22 ods. 2 Občianskeho zákonníka neumožňuje, aby Zinc Euro, a.s. dlžníka zastupoval. Porušenie zákazu obsiahnutého v tomto ustanovení má za následok absolútnu neplatnosť právneho úkonu (uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 30.6.2010 sp. zn. 4Cdo/177/2009). Na základe takéhoto neplatného ustanovenia zmluvy (čl. 5 ods. 3 a čl. 10 rámcovej zmluvy) tak spoločnosť Zinc Euro, a.s. podľa jej názoru nemala oprávnenie uzatvárať v mene a na účet dlžníka zmluvy o pôžičke, a preto dlžníkovi z týchto zmlúv nemohli vzniknúť žiadne povinnosti. Keďže tieto články zmluvy nemožno oddeliť od ostatných častí právneho úkonu, v dôsledku toho bola rámcová zmluva – dlžník neplatná ako celok a z toho dôvodu nemohol spoločnosti Zinc Euro, a.s. ani platne vzniknúť nárok na poplatky za sprostredkovanie a správu pôžičiek ani upomienky. Uzavrela, že pokiaľ pohľadávka platne nevznikla, neprichádzalo do úvahy ani jej účinné postúpenie podľa ust. § 524 ods. 1 Občianskeho zákonníka, a tak žalobca sa ani nestal majiteľom žalobou uplatnenej pohľadávky. Poukázala na to, že obdobnú situáciu riešil aj Najvyšší súd SR v uznesení zo dňa 25.06.2014 sp. zn. 5 Cdo 139/2013. Záverom uviedla, že v rozhodnutiach, na ktoré poukazuje konajúci súd v bode 23. odôvodnenia napadnutého rozhodnutia, sa posudzovalo, či peer-to-peer zmluvy úplne iného subjektu je možné posudzovať podľa ustanovení zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, avšak vôbec sa v týchto rozhodnutiach neposudzovala platnosť zmluvy s poukazom na § 22 ods. 2 Občianskeho zákonníka, a preto bol odkaz konajúceho súdu na tieto rozhodnutia pre rozhodnutie vo veci samej bez právneho významu.

5. Následne žalobca doručil súdu podanie zo dňa 03.01.2024 (č. I. 262) označené ako „Späťvzatie žaloby“, v ktorom uviedol, že berie žalobcu v celom rozsahu späť, navrhujúc konanie zastaviť a nepriznať žalovanej nárok na náhradu trov konania.

6. Žalovaná dňa 18.01.2024 doručila súdu vyjadrenie zo dňa 17.01.2024, v ktorom vyjadrila súhlas so späťvzatím žaloby zo strany žalobcu a proti žalobcovi si uplatnila nárok na náhradu trov konania. Navrhla, aby súd konanie zastavil.

7. Krajský súd v Nitre ako odvolací súd (§ 34 CSP) rozhodujúc o späťvzatí žaloby bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP) postupoval v súlade s ustanovením § 370 ods. 1, 2 CSP, a preto rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovvej časti toho uznesenia.

8. Podľa § 370 ods. 1 CSP, ak je žaloba vzatá späť po rozhodnutí súdu prvej inštancie, ale skôr, ako rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť, odvolací súd rozhodne o pripustení späťvzatia.

9. Podľa § 370 ods. 2 druhej vety CSP, ak späťvzatie žaloby pripustí, odvolací súd zruší rozhodnutie súdu prvej inštancie a konanie zastaví.

10. Späťvzatie návrhu na začatie konania (pozn. – teraz žaloby) je procesný úkon navrhovateľa (pozn. – teraz žalobcu), z obsahu ktorého jednoznačne vyplýva, že na prejednaní svojho návrhu celkom alebo v určenej časti nemá záujem a je uzrozumený s tým, že o jeho návrhu (časti jeho návrhu) nebude súdom meritórne rozhodnuté. Pretože späťvzatie návrhu môže byť v rozpore so záujmom odporcu (pozn. – teraz žalovaného), aby konanie bolo dokončené meritórnym rozhodnutím súdu, odporca (žalovaný) má procesné právo (oprávnenie) vyjadriť nesúhlas s týmto procesným úkonom navrhovateľa (žalobcu). Tak je tomu aj v prípade, aj keď k späťvzatiu návrhu na začatie konania dôjde (až) po rozhodnutí súdu prvého stupňa (pozri uznesenie Najvyššieho súdu SR z 26. 07. 2012, sp. zn. 3 Cdo 123/2012).

11. Vychádzajúc z uvedeného odvolací súd mal za to, že v danom prípade žalobca, podaním doručeným súdu dňa 03.01.2024, označeným ako „Späťvzatie žaloby“ (č. l. 262), oznámil súdu, že žalobu v danej veci berie v celom rozsahu späť. Zároveň navrhol, aby súd zastavil konanie a žalovanej nepriznal nárok na náhradu trov konania. Súd prvej inštancie výzvou zo dňa 05.01.2024 (č. l. 267) doručil žalovanej späťvzatie žaloby na vyjadrenie sa k nemu. Žalovaná reagujúc na vyššie definovanú výzvu súdu doručila do spisu vyjadrenie zo dňa 17.01.2024, ktorým vyjadrila súhlas so späťvzatím žaloby zo strany žalobcu v celom rozsahu a tiež uviedla, že voči žalobcovi si uplatňuje nárok na náhradu trov konania, ktoré následne vyčíslila.

12. Odvolací súd v súlade s ustanovením § 370 ods. 1 a 2 CSP bol preto toho názoru, že žalobca svojím podaním označeným ako späťvzatie žaloby, doručeným súdu prvej inštancie dňa 03.01.2024, vzal žalobu v celom rozsahu späť (ešte predtým ako rozsudok súdu prvej inštancie č. k. 17Csp/146/2022-242 zo dňa 10. októbra 2023 nadobudol právoplatnosť, keďže tento bol napadnutý odvolaním žalovanej) a žalovaná (bez existencie dôležitých dôvodov) s týmto späťvzatím súhlasila, v dôsledku čoho odvolací súd toto späťvzatie žaloby pripustil, vo výroku uvedený rozsudok súdu prvej inštancie v celom rozsahu zrušil a konanie zastavil.

13. Podľa § 256 ods. 1 CSP, ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

14. Podľa § 396 ods. 1 CSP, ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie.

15. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa vyššie citovaných ustanovení § 396 ods. 1 a § 256 ods. 1 CSP, keď žalovanej priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu, a to vzhľadom na tú skutočnosť, že zastavenie konania zavinil žalobca späťvzatím žaloby (č. l. 262) bez uvedenia dôvodu.

16. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolaateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).